

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **H. D. T.**, narozen XXX
státní příslušnost Vietnam
bytem XXX
zastoupen advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Moravská nám. 13, Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 27. 5. 2025 vedené žalovaným pod sp. zn. OAM-7841/PP-2024, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradu nákladů řízení 14 270 Kč, a to do rukou jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se žalobou, která byla soudu doručena dne 8. 7. 2025, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o jeho žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu vedené pod sp. zn. OAM-7841/PP-2024 do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozsudku.

II.

Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že požádal o vydání povolení k přechodnému pobytu. Jelikož žalovaný nerozhodl o podané žádosti v zákonné lhůtě, podal žalobce žádost o učinění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu. O ní rozhodla Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 23. 6. 2025, č. j. MV-87884-3/SO-2025, kterým byla žalovanému stanovena lhůta pro rozhodnutí „do 60 dnů od výsledku účastníka řízení“.
3. Žalobce se způsobem vypořádání opatření proti nečinnosti nesouhlasil, protože úkon výsledku účastníka řízení a svědka fakticky nemusí proběhnout, tudíž měl žalobce za to, že opatření proti nečinnosti je neurčité, a není jím vlastně žalovanému stanovena žádná jasná lhůta pro vydání rozhodnutí, tudíž nebyla žalobci poskytnuta ochrana před nečinností žalovaného.
4. Na základě shora uvedeného žalobce soudu navrhl, aby žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě popíral oprávněnost jejího podání, neboť měl za to, že v daném případě nebyl a není nečinný. Žalovaný ve věci prováděl veškeré nezbytné úkony za účelem vydání rozhodnutí. Pro účely řízení žalovaný zkoumal, zda žalobce splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení přechodného pobytu. Veškeré jednotlivé úkony provedené žalovaným jsou nedílnou součástí vedeného správního spisu. Žalovaný mimo jiné dne 1. 8. 2025 vyzval žalobce k doložení platného zdravotního pojištění, na což žalobce reagoval zasláním platného zdravotního pojištění dne 7. 8. 2025. Žalovaný dále uvedl, že ve věci dosud nebyl proveden výslech účastníka řízení, jak bylo předvídáno v opatření proti nečinnosti. Dle žalovaného je zcela na Komisi pro rozhodování ve věcech cizinců, jakou lhůtu pro vydání rozhodnutí žalovanému stanoví, i od jakého úkonu se tato lhůta bude počítat.
6. Na základě shora uvedeného žalovaný soudu navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout, popř. jako předčasnou odmítnout.
7. Žalovaný dále dne 12. 9. 2025 soudu předložil svou výzvu ze dne 12. 9. 2025, č. j. OAM-7841-31/PP-2024. Touto výzvou byl žalobce vyzván k osobní účasti na úkonu v řízení o žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu. Konkrétně byl žalobce vyzván k tomu, aby se osobně dostavil k žalovanému pro účely pořízení biometrických údajů a dalších údajů nezbytných k vydání pobytové karty. K žádosti soudu žalovaný podáním ze dne 14. 10. 2025 doplnil, že žalobci byl na základě telefonické domluvy s ním stanoven termín pro převzetí průkazu na den 27. 10. 2025.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

IV.

Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze přezkoumal tvrzenou nečinnost na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
9. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem nevyjádřili nesouhlas.
10. Podle § 169t odst. 6 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPC“), o žádosti ministerstvo rozhodne v případě žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti.
11. Podle § 169t odst. 7 písm. c) ZoPC se v případě vydání povolení k přechodnému pobytu vydáním rozhodnutí rozumí převzetí pobytové karty nebo průkazu o povolení k pobytu.
12. Podle § 169t odst. 8 ZoPC hodlá-li ministerstvo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, vydání osvědčení o registraci nebo povolení k přechodnému nebo k trvalému pobytu vyhovět, učiní o tom záznam do spisu a vyzve žadatele
 - a) podle § 44 odst. 1, § 44a odst. 13 nebo § 74 odst. 2 k poskytnutí údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu,
 - b) podle § 44 odst. 3, § 44a odst. 14 nebo § 74 odst. 3 k převzetí průkazu o povolení k pobytu, nebo
 - c) k převzetí osvědčení o registraci, pobytové karty, průkazu trvalého pobytu nebo karty trvalého pobytu.
13. Podle § 169t odst. 9 ZoPC lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam podle odstavce 8, do doby převzetí průkazu o povolení k pobytu nebo dokladu uvedeného v odstavci 8 písm. c).
14. Žaloba je důvodná.
15. Předně soud připomíná, že nečinnost správního orgánu podle § 79 s. ř. s. nastává mimo jiné tehdy, jestliže má správní orgán povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, avšak ve stanovené lhůtě tuto povinnost nesplní. Nečinnost správního orgánu je tedy objektivně existujícím stavem, kdy v zákonem předepsané lhůtě nedošlo k vydání rozhodnutí.
16. Z opatření proti nečinnosti ze dne 23. 6. 2025 vyplývá, že žalobce podal žádost o vydání povolení k pobytu dne 27. 5. 2024. Dle shora uvedené lhůty proto měl žalovaný o uvedené žádosti rozhodnout do 26. 7. 2024. Že uvedená lhůta marně uplynula, ostatně bylo konstatováno v opatření proti nečinnosti. Z dalších skutkových tvrzení vyplývá, že žádosti žalovaný hodlá vyhovět, a proto vydal předkládací zprávu ze dne 12. 9. 2025 a žalobce byl vyzván k poskytnutí biometrických údajů nezbytných pro převzetí pobytové karty, kterou by měl převzít dne 27. 10. 2025.
17. Na základě shora uvedených skutkových okolností dospěl soud k závěru, že o žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu nebylo dosud žalovaným rozhodnuto. Ve vztahu k uvedenému opatření proti nečinnosti lze uvést, že představuje bezvýsledné vyčerpání prostředku procesní obrany dle § 79 odst. 1 s. ř. s., jelikož uvedeným opatřením proti

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

nečinnosti bylo žalovanému uloženo rozhodnout ve lhůtě 60 dní ode dne provedení účastnického výsledku. Stanovila-li Komise pro rozhodování ve věcech cizinců takto dlouhou lhůtu pro vyřízení žádosti (délka byla ostatně stanovena v původní zákonné délce lhůty), pak se v návaznosti na rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. 51 A 24/2022-35, jedná o tak neefektivní stanovení lhůty k nápravě existující nečinnosti, které nebylo s to poskytnout žalobci procesní ochranu před nečinností žalovaného, tudíž žalobce v této věci bezvysledně využil zmíněný prostředek procesní obrany. To platí tím spíše, kdy v opatření uložená lhůta ani nezačala běžet automaticky doručením uvedeného opatření, ale až okamžikem provedení účastnického výsledku, což byl časově blíže neurčitý a nadto nejistý moment. Žalovaný totiž sám mohl procesně určit, zda či kdy bude účastnický výsledek proveden. Žalovaný tak mohl arbitrárně stanovit termín uplynutí i takto dlouze nastavené lhůty, popř. mohl svou případnou procesní pasivitou způsobit, že by lhůta formálně nikdy běžet ani nezačala. Důvod odmítnutí žaloby pro předčasnost proto nemůže být naprosto dán.

18. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24, se vydáním rozhodnutí o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkonu zaměstnání na území (zaměstnanecká karta) rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Vydáním rozhodnutí o žádosti o takový dlouhodobý pobyt však nelze rozumět vydání předkládací zprávy ani interního pokynu k udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí povolení k dlouhodobému pobytu.
19. Uvedený rozsudek lze analogicky vztáhnout rovněž na řízení o povolení k přechodnému pobytu. I zde totiž řízení končí teprve rozhodnutím o povolení k přechodnému pobytu, respektive vydáním pobytové karty, zamítnutím žádosti, případně zastavením řízení. ZoPC v žádném ustanovení nestanoví, že by formou rozhodnutí bylo též vyhotovení předkládací zprávy. Naopak § 169t odst. 7 písm. c) ZoPC výslovně stanoví, že v případě vydání povolení k přechodnému pobytu se vydáním rozhodnutí rozumí mimo jiné převzetí pobytové karty. Soud tedy uzavírá, že vyhotovení předkládací zprávy nepředstavuje vydání rozhodnutí.
20. Dále se soud zabýval otázkou, zda v projednávané věci došlo ke stavění lhůty pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 169t odst. 9 ZoPC. Podle tohoto ustanovení lhůta pro vydání rozhodnutí neběží ode dne, kdy byl do spisu učiněn záznam podle odstavce 8, do doby převzetí pobytové karty. Ke stavění lhůty ovšem nemohlo dojít, jelikož k vydání předkládací zprávy, a tedy i k výzvě žalobce došlo až v září 2025, přestože lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci uplynula již 26. 7. 2024, přičemž dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2018, č. j. 1 Azs 408/2017-24 „[l]hůta, která již uběhla (a tudíž již neběží), se přirozeně již nemůže stavět (srov. obdobně závěr vyslovený v rozsudku NSS ze dne 12. 4. 2013, č. j. 5 Ans 4/2012-20, publ. pod č. 2871/2013 Sb. NSS).“.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

21. Soud shledal žalobu důvodnou, a proto podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci rozsudku. Tato lhůta není delší, než jakou stanoví § 169t odst. 6 písm. g) ZoPC. Zároveň tuto lhůtu soud považuje s ohledem na dosavadní délku správního řízení a zjištěný stav předmětného řízení za přiměřenou.
22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč. Dále náklady žalobce představují náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 4 620 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky, ve znění od 1. 1. 2025, ve výši 450 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba). Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, navyšuje se odměna o dalších 2 130 Kč. Celkem náklady řízení činí 14 270 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou zástupce žalobce advokáta Mgr. Marka Sedláka.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. října 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.